

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΧΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ - ΕΝΟΡΙΑ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΝΟΡΓΟΥΝΤ
ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ
GREEK ORTHODOX COMMUNITY & PARISH OF PROPHET ELIAS
NORWOOD & EASTERN SUBURBS INC

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

THE WORD OF GOD
WEEKLY MAGAZINE

DATE: 10-10-21 YEAR: 38 NUMBER: 1882

WEB PAGE: PROPHETELIAS.ORG.AU

FACEBOOK: [FACEBOOK.COM/PROPHETELIASNORWOOD](https://www.facebook.com/PROPHETELIASNORWOOD)

EMAIL: PROPHETELIAS@ESC.NET.AU

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ (Λουκ. 7, 11-16) 10 Οκτωβρίου 2021

Τό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα μᾶς παρουσίασε μία νεκρανάσταση. Ἐνα γεγονός πού μᾶς γεμίζει μέ αἰσθήματα χαρᾶς, ἐνθουσιασμοῦ κι' ἐλπίδας, παράλληλα δέ καί αἰσθήματα θαυμασμοῦ, εὐθύνης καί δέους καί φόβου ἀκόμη. Τό θαῦμα τῆς νεκραναστάσεως, ἔγινε μπροστά σέ ἑκατοντάδες ἤ καί χιλιάδες κόσμου, ἐφ' ὅσον ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς ἀναφέρει τίς λέξεις: **«ὄχλος τῆς πόλεως ἰκανός»**, οἱ ὅποιοι σάν εἶδαν τό θαῦμα, ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Πρίν νά ἔλθει ὁ Χριστός μέ τήν συνοδεία Του, ὄλος αὐτός ὁ ὄχλος τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας, βρισκόταν στήν ἀπόγνωση τοῦ θανάτου. Ὁ θρῆνος καί ὁ κοπετός, προπαντός τῆς ἀξιοθρήνητης χήρας μάνας, δικαιολογημένα εἶχε ἐπηρεάσει ὄλους τούς κατοίκους τῆς Ναΐν.

Ἀπό τήν ἄλλη μεριά, ὅσοι ἀκολουθοῦσαν τόν Χριστό, δέν χόρταιναν νά ἀκοῦν τό σωτήριο κήρυγμά Του. Δέν τούς ἐνδιέφερε ἡ πεζοπορία, ἡ πεῖνα καί ἡ δίψα. Τό γεγονός ὅτι ἦταν μέ τόν Κύριο καί ἐγίνονταν μάρτυρες τῶν θαυμάτων Του καί ἀπολάμβαναν τῆς ζωντανῆς παρουσίας Του, τούς γέμιζε ζωή. Οἱ καρδιές τους πλημμύριζαν ἀπό αἰσθήματα ἐλπίδας, χαρᾶς, σιγουριᾶς καί ἀσφάλειας. Ναι, ἀδελφοί μου, αὐτά εἶναι τά αἰσθήματα πού συνέχουν ὄλους αὐτούς οἱ ὅποιοι ἀκολουθοῦν τόν Χριστό συνειδητά. Αὐτά τά ἴδια αἰσθήματα συνέχουν τούς Χριστιανούς ὄλων τῶν ἐποχῶν, ἐπομένως καί τῆς δικῆς μας ἐποχῆς. Ἡ συνοδοιπορία μέ τόν Χριστό, δέν γνωρίζει φόβο καί κούραση, ἡ ἀπόγνωση καί ἀπελπισία καί θάνατο. Αὐτά ὑπῆρχαν πρίν νά ἔλθει ὁ Θεάνθρωπος Κύριος.

Ὁ φόβος τοῦ θανάτου κυριαρχοῦσε στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Σέ κάθε ἀνθρώπινη ἀσθένεια καί σωματική ἀδυναμία, ἔβλεπαν τήν ἀπειλή τοῦ Χάροντα τοῦ **«πορθμέα τοῦ Ἄδη»** ὅπως ἀναφέρεται στήν Μυθολογία, μέ ὑψωμένο τό σπαθί του. Τά αἰσθήματα τῆς νεκρικῆς πομπῆς τῆς Ναΐν, πρίν νά ἐμφανιστεῖ ὁ Χριστός, διακατέχουν τούς ἀνθρώπους ὄλων τῶν ἐποχῶν. Δέν ἦταν μία κατάσταση τοῦ παρελθόντος, ὅπως θά θέλαμε νά πιστεύουμε. Ἀλλά δυστυχῶς, συνεχίζεται διαχρονικά ἀπό ἀδυνάτους ἀνθρώπους, μέχρι σήμερα. Διαιωνίζεται μέσω τῶν ἀνθρώπων πού δέν ἔχουν θέσει τόν Χριστό στό κέντρο τῆς καρδιᾶς τους καί τῆς ζωῆς τους.

Ἐμεῖς ὅμως ἀδελφοί μου, γνωρίζουμε ὅτι ὁ Χριστός μας ἦλθε στόν κόσμο γιά νά διδάξει τούς ἀνθρώπους τήν διάσταση τῆς ἀθανασίας. Νά μεταφέρει διά ζωῆς τό αἶσθημα τῆς ἀσφάλειας καί τῆς ἀφοβίας. Βλέπουμε τούς μαθητές Του νά ἔχουν φθάσει στά πρόθυρα τοῦ θανάτου ἀπό τό αἶσθημα τοῦ ἔντονου φόβου, πολλές φορές. Καί ὅταν βούλιαζε τό καῖκι πού ἐπέβαιναν μέ ἀτάραχο τόν Χριστό νά κοιμᾶται στήν πλώρη, τόν ἐξύπνησαν λέγοντάς Του, **«Διδάσκαλε, δέν σέ μέλει πού χανόμεθα;»** Κι' ἐκεῖνος ἐφ' ὅσον ἐδιέταξε τήν φουρτούνα νά σταματήσει, τούς λέγει:

«Γιατί είσαστε τόσο δειλοί, ὥστε νά τά χάνετε;» (Μάρκ. 4, 40) Καλά, τόσα θαύματα καί πιά θαυμαστά ἀπό αὐτό μέ εἶδατε νά κάνω, γιατί εἴσθε τόσο δειλοί; Σέ ἄλλη περίπτωση εἶπε στόν Πέτρο πού βυθιζόταν: **«Γιατί Πέτρο ἐδειλίασες;»** Μή φοβῆσθε λέγει στούς μαθητές Του, μή φοβᾶσαι λέγει στόν Πέτρο, μή φοβᾶσαι λέγει στό Ἐκατόνταρχο, μή φοβᾶσαι λέγει στήν χαροκαμένη χήρα τῆς Ναΐν. Ὁ λόγος «Μή φοβᾶσαι», ἐπαναλαμβάνεται 365 φορές στήν Ἁγία Γραφή.

Μή φοβᾶσαι ἀδελφέ, μόνο πίστευε στόν ἀληθινό Θεό. Ὁ διάβολος ἀπειλεῖ μέ πολέμους, μέ καταστροφές, μέ ἀσθένειες, μέ φυλακίσεις, μέ βασανιστήρια, μέ ὅλα τά ἀπάνθρωπα δεινά τοῦ κόσμου τοῦ αἰῶνος τούτου, προπαντός δέ μέ τόν θάνατο. Γιά τόν Χριστιανό ὅμως πού ἔχει στήν καρδιά του τόν Χριστό, ἐπαναλαμβάνει τό Παυλικό: *«...ἐν συγκρίσει πρός τήν ὑπεροχή καί τό μεγαλεῖο τῆς γνώσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ...ὅλα αὐτά τά θεωρῶ σκύβαλα καί ἀνάξια λόγου γιά νά κερδήσω τόν Χριστό».* (Φιλιπ.3, 8) Μέσα στίς δύο διαφορετικές πομπές ἀνθρώπων, τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος, εἶναι εὔκολο νά διακρίνει κανεῖς τούς ἀνθρώπους τῆς χαρᾶς καί τούς ἀνθρώπους τῆς λύπης. Τούς ἀνθρώπους τῆς ζωῆς καί τούς ἀνθρώπους τοῦ θανάτου. Τήν εὐλογημένη πομπή τοῦ Χριστοῦ καί τήν ἀπογοητευμένη πομπή δίχως Χριστό.

Ἀδελφοί μου, νά εἴστε εὐλογημένοι. Σήμερα μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νά ψάξουμε προσεκτικά τούς ἑαυτούς μας, τούς λογισμούς μας, τίς καρδιές μας. Νά ἐξετάσωμε μέ εἰλικρινή ἐνδιαφέρον τόν τρόπο πού σκεπτόμεθα, πού ἐνεργοῦμε, πού συμπεριφερόμεθα. Νά ρίξουμε μιά προσεκτική ματιά στίς δύο αὐτές πομπές καί νά δοῦμε ἐμεῖς ποιᾶ ἀκολουθοῦμε, τήν πομπή τῆς ζωῆς ἢ τοῦ θανάτου; Τῆς ἐλπίδας τῆς αἰωνιότητος ἢ τῆς ἀπελπισίας τῆς κολάσεως; Τῆς σιγουριᾶς καί τῆς ἀσφάλειας, ἢ τῆς ἀβεβαιότητος καί τοῦ φόβου; Νά ἀναλογιστοῦμε ὅτι εἴμεθα, Χριστιανοί πού βαπτιστήκαμε στό ὄνομα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἐντυθήκαμε τόν ἄφθαρτο χιτῶνα τοῦ Χριστοῦ, ἐλάβαμε τό χρῆσμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὑποσχεθήκαμε ἰσόβια ἀφοσίωση καί πορεία καί συμπόρευση μέ τόν Χριστό. Μή τυχόν καί οἱ βιοτικές μέριμνες, ὁ κοσμικός διασυρμός καί οἱ κοσμικές ὑποθέσεις καί τά πολλαπλά ἰδεολογικά ρεύματα, μᾶς ἀνάγκασαν νά προδώσουμε τόν Τριαδικό μας Θεό καί δίχως νά τό καταλάβουμε, ξεκόψαμε ἀπό τήν ὁδό τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καί ἀκολουθοῦμε τόν διάβολο; Ἡ πνευματική ἀκαταστασία πού παρατηρεῖται στίς ἀνθρώπινες κοινωνίες μας καί ὁ ἀνοικτός πόλεμος πού γίνεται ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἁγίας Του Ἐκκλησίας, μᾶς κάνουν νά ἔχουμε τίς ὑποψίες μας. Ὁ Ἀναστημένος Χριστός μας ἀδελφοί μου, ὁ ἰδρυτής τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Νικητής τοῦ θανάτου, ὅπως ἐμφανίζεται καί στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, εἶναι ἡ χαροποιός πηγὴ τῆς

αἰωνίας ζωῆς καί μακαριότητος. Αὐτός πού δέν ἀρκέσκει στό νά ἔχουν χαρά μόνο ὅσοι τόν ἀκολουθοῦσαν ἀλλά καί σέ ἐκείνους πού ἀκολουθοῦσαν τόν θάνατο, Αὐτός ὁ ἴδιος Κύριος Ἰησοῦ Χριστός μᾶς βλέπει μέ συμπάθεια καί ἀγάπη πολλή καί πατρικά μᾶς λέγει: «Μή κλαίεται, μη πανικοβάλεσθε, μή φοβῆσθε, μήν ἀπελπίζεσθε, καταλαβαίνω ὅτι στήν ζωή αὐτή πού διαλέξατε **«θλίψιν ἔξετε ἀλλά θαρσεῖτε, ἐγώ νενίκηκα τόν κόσμον.** (Ἰωάν. 16, 33).

THIRD SUNDAY OF LUKE (Luke 7:11-16) 10 October 2021

Today's gospel reading presents us with a resurrection - an event that fills us with joy, enthusiasm and hope, as well as admiration, responsibility, awe and fear. The miracle of the resurrection took place in front of hundreds and thousands of people, as the evangelist Luke mentions: Christ "and His disciples and a great crowd ... with Him" as well as "a large crowd" accompanying a grief-stricken mother. The inhabitants of Nain were in despair: the death and the mourning, especially of the grieving widow, had understandably affected them. On the other hand, those who were following Christ were extremely happy on hearing His salvific sermons. They were not interested in walking, hunger and thirst. The fact that they were with the Lord, witnessing His miracles and enjoying His living presence, filled them with life. Their hearts were flooded with feelings of hope, joy, confidence and security.

Yes, my brothers and sisters, these are the feelings that accompany all who follow Christ conscientiously, all Christians of all eras, including our own time. Companionship with Christ knows no fear nor fatigue, no despair nor disappointment, nor death. Before Christ's theanthropic appearance, the fear of death prevailed in the hearts of men. In every human illness and physical weakness, they saw the threat of Charon, the **"ferryman of Eden"**, with his sword raised, as mentioned in mythology. Before Christ appeared, the emotions of the funeral procession at Nain occupied peoples of all eras. However, it is not only a situation of the past, as we would like to believe. Unfortunately, it continues from time immemorial until today; perpetuated through weak people and people who have not put Christ at the centre of their heart and life.

But we, my brethren, know that Christ came into the world to teach men the dimension of immortality; to bring the feelings of security and fearlessness to life. We see His disciples many times in intense fear on the brink of death. When the boat was sinking, with Christ sleeping undisturbed in the bow, they awoke him, saying, **"Teacher, don't you care if we perish?"** He commanded the storm to cease, then said to them, **"Why are you so fearful?"** (Mark 4:40) You've seen me do so many miracles,

even more wonderful than this, so ***“why are you so cowardly?”*** On another occasion, He said to Peter when he was sinking: ***“Peter, why are you afraid?”*** Do not be afraid, he says to His disciples, do not be afraid, he says to Peter, do not be afraid, he says to the Centurion, do not be afraid, he says to the widow of Nain made joyful. The phrase "Do not be afraid" is repeated 365 times in the Bible.

Do not be afraid, brother, only believe in the true God. The devil threatens with wars, catastrophes, diseases, imprisonments, tortures, and all the inhuman sufferings of this world, especially death. The Christian, however, who has Christ in his heart, can repeat with Paul: ***“I consider everything a loss because of the surpassing worth of knowing Christ Jesus my Lord, for whose sake I have lost all things*** (Phil. 3:8).” It is easy to distinguish between the people of joy and the people of sorrow in the two different crowds of people in today's evangelical reading. The people of life and the people of death. The blessed procession of Christ and the sorrowful procession without Christ. My brethren, be ye blessed.

Today we are given the opportunity to carefully search ourselves, our thoughts, our hearts. Let us examine with sincerity the way we think, speak, act. Should we take a closer look at these two processions and see if we are following the procession of life or of death? The eternity of hope or the disappointment of hell? Security and safety, or uncertainty and fear? Let us reflect on what we are – Christians, baptized in the name of the Triune God, clothed in the incorruptible robe of Christ, anointed by the Holy Spirit, and receivers of the promise to walk and journey with Christ forever. Have the cares of life, worldly deceptions, secular matters and the multiple ideological currents forced us perhaps to betray our Triune God and without realizing it, have we cut ourselves off from the way of our Lord?

The spiritual disorder that is observed in our human societies and the open war that is being waged against Christ and His Holy Church make us have our suspicions. Our Risen Christ, my brethren, the Founder of our Church, the Victor over death - as He appears once again in today's evangelical reading - is the joy-giving source of eternal life and bliss. He who is not content for only those who followed Him to rejoice but also wants those who followed death to have joy, He Himself, the Lord Jesus Christ, looks at us with great sympathy and love; and like a father, tells us: Do not be afraid - I understand. ***“I have told you these things, so that in me you may have peace. In this world you will have trouble. But take heart! I have overcome the world.”*** (John 16:33).

Μελέτη Αγίας Γραφής

Υπενθυμίζουμε ότι την Τετάρτη, όπως και κάθε Τετάρτη βράδυ 7-8 θά λειτουργήσουν στους χώρους του ένοριακού μας κέντρου και οι δύο Κύκλοι «Μελέτη Αγίας Γραφής». Παρακαλούμε νά έλθετε μέ την καινούργια ώρα.

We remind you that every Wednesday night 7pm – 8pm, the two Holy Bible Study Circles operate in the premises of our Parish Centre. Please remember the daylight saving.

Έσπερινός

Υπενθυμίζουμε στους εύλαβεΐς και ένοριτες μας ότι τό έρχόμενο Σάββατο 16 Οκτωβρίου και ώρα 5.30 μέ 6.00 τό έσπέρας θά τελέσωμε τόν Έσπερινό όπως κάθε Σάββατο.

We remind our esteemed parishioners that **next Saturday 16th October**, we shall celebrate Vespers, as we do every Saturday evening, from 5.30pm – 6pm.

Donation

William Antonios in memory of late Stavroula Loulias \$50

Many thanks to the donor and we pray that our Lord may give repose to the soul of the late Stavroula.

Βάπτιση

Κατά την άργία της περασμένης Δευτέρας, ό κ. Χαρίλαος και ή κ. Άμάντα Γριφέα, έβάπτισαν εις τόν Ίερό Ναό μας την χαριτωμένη θυγατέρα τους. Ή ανάδοχος κ. Αϊκατερίνα Παρασκευοπούλου της χάρισε τό όνομα Μαρία. Εύχόμεθα στους γονεΐς και άναδόχους, νά χαΐρωνται την νεοφώτιστη πάντα χαρούμενη και ύγειη και νά την μεγαλώνουν σύμφωνα μέ τίς έντολές του Θεοϋ.

Baptism

During last Monday's Public Holiday, Mr. Charilaos and Mrs. Amanda Grifeas baptized their beautiful daughter in our Holy Church. The godparent Katherine Paraskevopoulos gave her the name Maria. We pray that the parents and godparents may always rejoice to see the newly-enlightened happy and healthy and that they may raise her according to God's commandments.

Πότε τά κοσμικά πλεονεκτήματα γίνονται μειονεκτήματα;

Ό Απόστολος Παϋλος, κάνει μία περιληπτική άναφορά στό τρίτο κεφάλαιο της προς Φιλιπησίους έπιστολής του, γύρω από τά έξαιρετικά πλεονεκτήματα πού είχε, πριν νά γνωρίσει τόν Χριστό. Όλοι, Γραμματεΐς και Φαρισαΐοι και δάσκαλοι του Ίσραήλ, τόν χειροκροτούσαν για την ύπεροχή του μπροστά στους άλλους. Ό Σαούλ στά μάτια και τίς συνειδήσεις των Έβραίων ήταν άμεμπτος. Όλα αυτά, πριν νά γνωρίσει τόν

Χριστό, ἦταν μεγάλα πλεονεκτήματα. Ὅταν ὁμως γνώρισε τόν Χριστό, τά πράγματα ἄλλαξαν. Οἱ ὄροι ἀντιστράφηκαν. Τά κριτήρια ἀξιῶν ἔλαβαν ἄλλες διαστάσεις. Ἐτσι ὁ Παῦλος, παρουσιάζει μέ λύπη τήν πρώην πλάνη του καί ὁμολογεῖ εὐθαρσῶς ὅτι μπροστά στόν Χριστό δέν ἔχουν πιά σημασία, οὔτε ὁ προηγούμενος τρόπος πού θρήσκευε, οὔτε ἡ καριέρα του καί τά προηγούμενα ἐπιτεύγματά του, οὔτε καί ἡ οἰκογένειά του. Ὁ μοναδικός στόχος του ἦταν ὁ Χριστός. Ὁ Παῦλος τονίζει περαιτέρω αὐτήν τήν ἐστίαση, ὅταν σημειώνει πῶς ὅλα τά ἔχει παρατήσει γιά χάρη τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀπό τήν ὀπτική τοῦ Παύλου, ἔχει θυσιάσει ὅλα τά ἐγκόσμια. Εἶχε ἐγκαταλείψει τήν Ἱερουσαλήμ καί τόν Ναό μέ τίς κοσμικές δόξες τους, μέ ἀντάλλαγμα τήν Ρώμη καί τήν φυλάκιση γιά τόν Χριστό. Δέν εἶχε πλέον καμμία ἐλευθερία νά ταξιδέψει, νά ἐνεργεῖ καί νά ζεῖ ὅπως ἤθελε. Ὡς τόσο, σκέφθηκε αὐτές τίς προηγούμενες δόξες σάν σκύβαλα. Γιά πρώτη φορά στήν Ἁγία Γραφή, χρησιμοποιῆται ἡ λέξη αὐτή. Ἡ λέξη σκύβαλο, τήν ὁποία πολλές φορές τήν κομψομεταφράζουμε σέ σκουπίδια, ἀναφέρεται στά περιπτώματα, δηλαδή πεπτικά ἀπόβλητα. Ἡ ὁρολογία τοῦ Παύλου ἴσως δέν εἶναι χυδαία ἀλλά σίγουρα εἶναι ἐξαιρετικά ἰσχυρή. Μέ αὐτόν τόν τρόπο ὁ Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, δείχνει τήν ἀπέχθειά του σέ ὅλες τίς τιμές καί δόξες αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἀφ' ὅτου ἐγνώρισε τόν Χριστό. Πρίν τόν Χριστό, οἱ κατά κόσμο τιμές καί δόξες ἦταν πλεονεκτήματα, τώρα ὁμως πού γνώρισε τόν Χριστό, ἔγιναν μειονεκτήματα. ***Ἐμεῖς ἀδελφοί μου, ἐγνώρισάμε τόν Χριστό;***

When do worldly advantages become disadvantages?

In the third chapter of his letter to the Philippians, the Apostle Paul makes a brief reference to the extraordinary worldly advantages he had before he met Christ. All the scribes and Pharisees and the teachers of Israel applauded him for his superiority over others. In the eyes of the Jews, Saul was irreproachable. All this seems to be of great advantage. However, when he met Christ, things changed. Values were turned upside down. Thus Paul sorrowfully presents his former delusions and fervently confesses that his previous religion, career and achievements, and even his own family lineage, no longer matter. His only goal is Christ. Furthermore, Paul emphasizes that he has left everything for the sake of the Gospel. From the worldly perspective, he has sacrificed all the world. He has abandoned glorious Jerusalem and her Temple in exchange for Rome and imprisonment for Christ. He no longer has any freedom to travel, act or live as he wishes. He thinks of these past glories as refuse. It is the first time in the Bible that the word σκύβαλα is used. The word, which we often translate elegantly into rubbish, refers to faeces, ie digestive waste, dung. Paul's terminology is

extremely strong. In this way, the Apostle of Christ shows his abhorrence of all the honours and glories of this world since the time he knew Christ. Before Christ, worldly honours and glories were considered advantages, but now that he knows Christ, they all become disadvantages. Dear brethren, ***do we know Christ?***

Θερμές εὐχαριστίες

Δέν βρίσκουμε λόγια γιά νά εὐχαριστήσουμε τίς κατά πάντα ἄξιες κυρίες τῆς Φιλοπτώχου καί τίς εὐγενεῖς ἐθελόντριες γιά τίς θυσίες πού ὑποβάλλωνται, γιά νά μᾶς ἐτοιμάζουν κάθε τόσο τίς θαυμάσιες πίττες. Περίπου μιά ντουζίνα ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν κυριῶν, ἐτοίμασαν τήν περασμένη Πέμπτη τίς ὑπέροχες αὐτές πίττες, τίς ὁποῖες ἀπολαμβάνουμε ἐμεῖς σήμερα Κυριακή. Πολλά συγχαρητήρια τούς ἀξίζουν γιά τήν ὑπέροχη αὐτή προσφορά πρὸς δόξαν Κυρίου. We find no words to thank enough the lovely ladies of Philoptochos and the noble volunteers for the sacrifices they make, to prepare us every now and then the wonderful pies. About a dozen of these gentlewomen, last Thursday, prepared these wonderful pies, which we enjoy today, after Church. Many congratulations to them for this wonderful offering to the glory of the Lord.

